

Нему ще да са покаже това така, а не друго-яче за туй, защото кислородътъ е прозраченъ и защото той нѣма никакавъ цвѣтъ. Ако вие отворите стъкленицето и ако поискате да узнаете съ езикътъ си какво са намира въ него, то и въ такавъ случай нищо не щете да откриете, защото кислородътъ нѣма ни меризма, ни вкусъ. А я направете опитъ! Който знае химията, той ще да са убѣди, че стъкленицето не е праздно. Земете единъ вжгленъ, запалете го и спуснете го въ стъкленицето. Вжгленътъ трѣба да е налѣзнатъ на пѣрчица отъ платина. Платина е бѣло злато. Щомъ вие спуснете вжгленътъ въ стъкленицето, той той тутакси захваща да гори, като свѣщъ, а свѣтлината му е силна и хубава. Щомъ вие извадите вжгленътъ изъ стъкленицето, то пламеникътъ гасне; а вжгленътъ продължава да гори така, както обикновено горатъ вжглищата. Изъ сичкото това са види, че кислородътъ е оная сила, която дава на дървата горѣние, а на животните животъ. Но послушайте какво ще азъ да ви разкажа по-доле.

Азъ ви казахъ вече, че кислородъ има твърде много въ воздухътъ, слѣдователно той сѣществува на сѣкаде, защото воздухъ има около сичката наша земя; но да добиеме чистъ кислородъ изъ самиятъ воздухъ е сѣвсѣмъ невъзможно. Който желае да добие чистъ кислородъ, той трѣба да употребѣи сѣвсѣмъ други срѣдства. Азъ зная, че вие ще да ми кажете така: „Земете такова едно тѣло, което приемава въ себѣ си азотътъ; спуснете го въ нѣкое стъкленице, въ което са намиратъ три части азотъ и една часть кислородъ; а послѣ извадете смѣсениятъ сѣс-